

- 53.— Η υπερηφάνειά του εξανίσταται κατά τῆς ιδέας μόνης ὅτι δύναται νὰ τὴν νυμφευθῇ.
- 54.— Εὐρίσκειται πολὺ στενοχωρημένος, τί ν' ἀποφασίσῃ.
- 55.— Εἶναι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ νομίζει ἑαυτὸν δυστυχέστατον.
- 56.— Η ἰδέα ν' ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὴν γυναῖκα ἐκείνην τῷ φέρει μεγάλην ταραχὴν καὶ σκληρὰς αὐπνίας.
- 57.— Η γυνὴ αὐτῆ τῷ ἀναγγέλλει μετ' αἰσθη-
ματος στενοχωρίας, ὅτι ἡ συνείδησίς της καὶ ἡ ὑπόληψίς της δὲν τῇ ἐπιτρέπουσι νὰ ἐξα-
κολουθῇ κατοικοῦσα μόνη μὲ ἓνα ἄνδρα.
- 58.— Η ἀρθρίτις, οἱ ρευματισμοὶ καὶ αἱ ἰδιοτρο-
πίαί του προβαίνουν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω.
- 59.— Εἶναι λίαν ἀδύνατος καὶ σχεδὸν ἐξηντλη-
μένος· προσκαλεῖ τὴν οἰκονόμὸν παρὰ τὴν
κλίνην του καὶ τῇ ἀναγγέλλει ὅτι ἔχει τὴν
διάθεσιν νὰ τὴν νυμφευθῇ.
- 60.— Ἀποθνήσκει ἀφίμων εἰς τὴν νεάνιδα ταύτην
ὄλην του τὴν περιουσίαν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

* * * Ο Μαρμοντέλ ἦν μετριώτατος στιχογράφος, ἐνόμισεν οὐχ ἥττον ἑαυτὸν ἱκανὸν νὰ συγγράψῃ κανόνας ποιήσεως καὶ νὰ διδάξῃ τὴν θεωρίαν τέχνης ἣν εἶχεν ἐφαρμόσει τόσον ἀτυχῶς. Ο Πι-
ρὼν ἔλεγε περὶ τοῦ συγγράματός του αὐτοῦ. «Ὁ
Μαρμοντέλ ὁμοιάζει μὲ τὸν νομοθέτην τῶν Ιου-
δαίων· δεικνύει εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὴν γῆν τῆς
ἐπαγγελίας, ὅπου ὁ ἴδιος δὲν θὰ εἰσέλθῃ ποτέ».

* * * Ἐν ταλαίπωρον παιδίον εἶχεν ἓνα διδάσκα-
λον αὐστηρότατον, αἰωνίως ὀργισμένον καὶ αἰ-
ωνίως ἐπιπλήττοντα. Μίαν ἡμέραν ἐξέταζε κατή-
χησιν μὲ τὸ σύνθηρές του ὕφος. «Ποῖος ἔκαμε τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἐρωτᾷ» — Διδάσκαλε δὲν
τὸ ἔκαμα ἐγώ. — Δὲν τὸ ἔκαμες σύ; — ἐπανα-
λαμβάνει μὲ ἀγριωτέραν φωνὴν — Ἡμαρτον! ἡ-
μαρτον! ἐγὼ τὸ ἔκαμα, ἀλλὰ δὲν τὸ ζανακάμνω.

* * * Η αὐτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία ἔλεγεν
εἰς τὸν στρατάρχην πρίγκηπα Κάουινζ νὰ μὴ
προβιβάξῃ διεσφαρμένους ἀξιωματικούς. «Μεγα-
λειοτάτη, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ἐάν οὕτως ἐσκέπτετο
καὶ ὁ ἐνδοξος πατήρ σας θὰ ἤμην ἀκόμη ἀνθυπο-
λοχαγός».

* * * Ἀμαξηλάτης ὁδηγῶν Γάσκωνα ἐκηλίδωσε
διὰ τῶν τροχῶν ἓνα διαβάτην, ὅστις τότε ἀνεχαί-
τισε τοὺς ἵππους καὶ ἐμαστίγωσε τὸν ἀμαξηλάτην
— «Κάμετε ἄγρηγωρα, ἐφώναζεν ὁ Γάσκων, ἐξα-
γαγῶν τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς θυρίδος, διότι ἔχω τὸ
ὄχημα μὲ τὴν ὥραν».

* * * Ἐβραῖός τις ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν βασιλίссαν
τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ 100 χιλιάδας τάλληρα
δι' ἓνα μαργαρίτην. Η βασιλίссα τὸ ἄχρηστον
αὐτοῦ θεωρήσασα, δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν ἀγοράσῃ· ὁ
Ἐβραῖος τότε εἶπεν εἰς ἓνα τῶν λόρδων, ὅτι ἀπε-
φάσισε νὰ μεταβῇ ἀλλαχοῦ πρὸς πώλησιν τοῦ
μαργαρίτου. Ὁ λόρδος καλέσας εἰς γεῦμα τὸν Ἐ-
βραῖον, ἀφοῦ τῷ ἐπλήρωσε τὴν αἰτουμένην μυ-
θώδη ποσότητα, ἔλαβε τὸν μαργαρίτην καὶ τὸν
μετέβαλεν εἰς κόνιν, ρίψας δ' αὐτὴν εἰς ποτήριον
οἴνου τὴν ἔπιεν εἰς υγιάν τῆς βασιλίссης, εἰπὼν
εἰς τὸν Ἐβραῖον ὅστις ἐθεώρει χάσκων. «Ἡ βασι-
λίссα ἠδύνατο βεβαίως ν' ἀγοράσῃ τὸν μαργαρί-
την σου, ἀφοῦ ὡς βλέπεις, ἔχει ὑπηκόους δυνα-
μένους νὰ πῶσιν αὐτὸν εἰς υγιάν της».

* * * Θεὸς τις ἐπιπλήττων τὸν ἀνεψιὸν του διὰ
τὴν ἀσωτείαν του τῷ ἔλεγε. «Χρεωστεῖς καὶ εἰς
τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν διάβολον». — Ἀκριβῶς, θεῖέ
μου, ἀνεφέρατε τὰ δύο μόνα ὄντα εἰς τὰ ὁποῖα
δὲν χρεωστῶ τίποτε.

* * * Ἀγγλῆ τις εἶχε τοιαύτην αἰδημοσύνην
ὥστε ἐπέπληξε ποτὲ αὐστηρῶς τὸν ἀναλαβόντα
τὴν διακόσμησιν τῆς βιβλιοθήκης της βιβλιοπώ-
λην, διότι εἶχε θέσει εἰς τὰς αὐτὰς σειρὰς τοὺς
ἀρσενικοὺς καὶ θηλυκοὺς συγγραφεῖς.

* * * Ὁ Φοντενέλ, μετὰ τὴν παραδοχὴν του εἰς
τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν ἔλεγε. «Δὲν ὑπάρχουν
πλέον παρὰ 39 ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον ἔχοντες
ἴσον ἐμοῦ πνεῦμα».

* * * Ἰπῆρχεν εἰς τὸ ζωοτροφεῖον τῶν Βερσαλ-
λιῶν μία ὄραιοτάτη δρομάς, ἣτις εὐρεθεῖσα εἰς ξέ-
νον καὶ ψυχρὸν κλίμα ἐμαραίνετο ἀπὸ μῆρας εἰς
ἡμέραν. Διὰ νὰ ζωογονήσῃ τὴν σχεδὸν σβεσθει-
σαν θερμότητά της διέταξαν οἱ ἰατροὶ νὰ τῇ δι-
δωνται καθ' ἐκάστην τέσσαρες φιάλαι καλοῦ οἴ-
νου καὶ ἄρτος. Ἡ φροντίς τῆς ἀσθενοῦς ἐνεπιστεύ-
θη εἰς ἓνα Ἐλβετὸν, ὅστις τακτικώτατα τῇ παρέ-
θετε τὸ ὀρεκτικὸν δειπνον καὶ ἐντούτοις τὸ ζῶον
ἐμαραίνετο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ ὁ θάνα-

τός του επέκειτο. Τότε ὁ Ἑλβετός ἐπήγεν ἰκετικῶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἀμοιβὴν διὰ τὴν τόσσηντου φροντίδα πρὸς τὴν θνήσκουσαν. — Καὶ τί θέλεις, τὸν ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς — Μεγαλειότατε νὰ διορισθῶ εἰς τὴν θέσιν τῆς καμήλου.

* * Ἐλεγον ποτὲ εἰς ἄσωτον τὸ γνωστὸν ἀξίωμα: ὁ πληρώων τὰ χρέη του πλουτεῖ — Μπα! μπα! ἀπεκρίθη, αὐταὶ εἶναι φῆμαι τὰς ὁποίας διαδίδουν οἱ δανεισταί.

* * Ὁ ἐξῆς διάλογος ἐλάμβανεν ἐσχάτως χώραν μεταξὺ τοῦ κυρίου Β* ἐργαζομένου εἰς τὸ σπουδαστήριόν του καὶ τῶν δύο ὑπηρετῶν του εὐρισκομένων εἰς τὸν ἀντιθάλαμον. « Σὺ εἶσαι Πέτρος; » — Ναὶ αὐθέντα — Τί κάμνεις; — Τίποτε, αὐθέντα — Καὶ σὺ Ἰωάννη αὐτοῦ εἶσαι; — Μάλιστα, αὐθέντα — Τί κάμνεις; — Αὐθέντα, βοηθῶ τὸν Πέτρον — Καλά! ὅταν τελειώσετε ἐλάτε νὰ μοῦ δώσετε τὰ ὑποδήματά μου.

Ἡ φιλαργυρία τιμωρομένη. Εἷς φιλάργυρος ἔμπορος ἐν Τουρκίᾳ, ἀπωλέσας βαλάντιον, περιέχον διακοσίας χρυσᾶς λίρας, ἐδημοσίευσεν διὰ τοῦ κήρυκος ὅτι ἀμοιβὴ ἑκατὸν λιρῶν θέλει δοθῆ εἰς τὸν εὐρόντα καὶ ἐπιστρέφοντα τὸ βαλάντιον. Εἷς ναύτης, ὅστις τὸ εἶχεν εὔρει, ἦλθεν εἰς τὸν κήρυκα λέγων ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βαλάντιον εἶναι εἰς τὴν κατοχὴν του, καὶ ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ τὸ ἀποδώσῃ κατὰ τὰς προβληθείσας συμφωνίας ὁ ἰδιοκτήτης, μαθὼν τοῦτο, ἐσυλλογίσθη ὅτι δύναται νὰ τὸ λάβῃ χωρὶς νὰ πληρώσῃ τίποτε. Προσεκάλεσε τὸν ναύτην καὶ τὸν εἶπε ὅτι, ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ τὴν ἀμοιβὴν, χρεωστῆ νὰ ἐπιστρέψῃ ἓνα μεγάλης ἀξίας σμάραγδον ὅστις ἦτον ἐντὸς τοῦ βαλαντίου. Ὁ ναύτης διετείνετο ὅτι ἐκτὸς τῶν χρημάτων οὐδὲν ἄλλο εὔρειν ἐντὺς αὐτοῦ, ἀποποιούμενος νὰ τὸ παραδώσῃ ἄνευ τῆς ἀμοιβῆς. Ὁ ἔμπορος συνεπέειχεν τούτου τὸν προσεκάλεσεν εἰς τὸν Καδδῆν, ὅστις δὲν ἔλειψε νὰ προσκαλέσῃ τὸν ναύτην καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ διὰ ποίαν αἰτίαν δὲν ἐπέστρεψε τὸ βαλάντιον. — Διότι, ἀπεκρίθη ὁ ναύτης, ὁ κύριος οὗτος ὑπεσχέθη ἀμοιβὴν 100 λιρῶν εἰς τὸν εὐρόντα, ἦν ἤδη δυστροπεῖ νὰ δώσῃ, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐντὸς τοῦ βαλαντίου ὑπῆρχε καὶ σμάραγδος τις μεγάλης ἀξίας. Ἐγὼ ὁμνῶ εἰς τὸν Προφήτην Μωάμεθ ὅτι ἐντὸς τοῦ βαλαντίου δὲν ἦσαν παρὰ μόνον τὰ ἀνωτέρω χρήματα.

Ὁ ἔμπορος ἐπομένως προσεκλήθη νὰ κάμῃ περιγραφὴν τοῦ σμαράγδου καὶ πῶς ἦλθεν εἰς τὴν

κατοχὴν του, ὅπερ ἔκαμεν, ἀλλὰ διὰ τρόπου ὅστις ἔπεισε τὸν Καδδῆν, περὶ τῆς ἀτιμίας του. Ἐπομένως οὗτος ἀμέσως ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην ἀπόφασιν.

« Σεῖς ἀπωλέσατε βαλάντιον μὲ διακοσίας λίρας καὶ ἓνα σμάραγδον, ὁ ναύτης εὔρειν ἐν μόνον μὲ διακοσίας λίρας, λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ ἦνε ἐδικόν σας. Δύνασθε ἤδη διὰ τοῦ κήρυκος νὰ ζητήσῃτε αὐτάς, μετὰ περιγραφῆς τινος τοῦ πολυτίμου τούτου λίθου. — Σὺ δὲ, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ναύτην, εἶπε, θέλεις κρατήσῃς τὸ βαλάντιον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας χωρὶς νὰ ἐγγίσῃς τὸ περιεχόμενον, καὶ ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τούτο δὲν φανῇ ὁ κίτοχος αὐτοῦ, δικαίως θέλεις τὸ θεωρήσῃς ὡς ἰδίόν σου. »

Μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις Ἀθηνῶν (Υ=86^μ)

Ε. Ν. Δεκέμβριος 1864						
	Βαρομ. 00 μέσον ὕψος	Θερμότη. Κ.		Ἄνεμος	Νέφη	
		Μέγ.	Ἐλάγ.			
11	759,31	11,1	8,2	BA 4	3	
12	50,90	10,4	6,4	BA 2	2	
13	56,74	13,0	7,1	Δ 4	4	
14	58,41	14,3	7,5	Δ 4	3	
15	57,70	16,2	9,0	NA 2	2	
16	53,40	17,2	13,9	NA 4	3	
17	53,99	15,5	8,0	NA 4	4	
18	55,23	15,5	9,6	NA 4	4	
19	56,78	16,0	8,2	NA 4	2	
20	49,06	10,3	10,2	BA 4	4	
21	53,61	14,3	6,7	B 4	3	
22	53,72	12,0	5,2	BA 4	3	
23	52,50	13,2	8,3	NA 4	4	

Βροχὴ τὴν 15 19 20 23 24 καὶ ψεκάδες τὴν 11.

Ποσὸν τῆς καταπεσοῦσης βροχῆς 27, χμ 57.

Ἐπαρόρθωσις λάθους ἀκουσίον.

Ὁ εἰς τὸ 43ον φυλλάδιον τῆς Χρυσάλλιδος σελ. 599 δημοσιευθεὶς Δεκάλογος τοῦ Διναίου διέλαθε τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ ἠσχίμισε τὰς στήλας τοῦ φύλλου μας, ἤδη δὲ ἀποδοκιμάζοντες αὐτὸν, καὶ μάλιστα τὴν βλάσφημον τρίτην αὐτοῦ ἐντολήν, αἰτοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τοῦ ἀναγνώστης ἡμῶν καὶ τοῦ παρακαλοῦμεν ὅχι μόνον νὰ μὴ δώσῃσι μηδεμίαν προσοχὴν εἰς τὴν κακοδοξίαν αὐτοῦ, ἀλλ' εἰ δυνατόν καὶ νὰ τὸν ἐξοβελίσωσι παντελῶς.